

HIREK

0000

A hadseregszállító

köpcös, jól táplált, duplatokájú bácsi, aki a háboru alatt — testi sulyát megszegyenítő für-gességgel — szilajul ropja tojástancát a büntető paragrafusok között. Olykor megbicsaklik ugyan a lába és rálép egy-egy tojásra s kifü-tyüli a közönség, de ezzel mitsem törődik: újra kezdi a produkciót.

Itt nem a paragrafus ballerina hadsereg-szállítóról lesz szó, az elmondandó eset jóval alatta áll érdekesség tekintetében a másik faj-tának. A mi szállítónk, — nevezzük az egysze-rűség kedvéért röviden *Sobrinak* — egy szép napon betévedt egy szegedi vendéglőbe. A *Vas-gyáros* Bligny hercege sem foglalhatna olyan előkelő, hanyag testtartással helyet, mint a mi *Sobri* Jóskánk. Az étlap derékban meghajolt, mikor kezei közé vette, a felszolgáló pincér nemrég elhunyt jó atyját idézte, aki nem lehet jelen, mikor fiának egy eleven hadseregszállí-tót szállít a *Sors*, kiszolgálás céljából. A sótar-tók táncrea perdültek, a vendégek ajkán meg-fagyott a szó, a vendéglős nagy igyekezetében neki szaladt a falnak...

Három pincér állott egymás háta mögött a rendelést felveendő. *Sobri* hosszasan tanul-mányozta az étlapot, az árakat fejedelmi egy-kedvűséggel negligálta, nehogy azt higgyék, nála az árak szerepet játszanak. Végül meg-szólalt: — *Izé!* — mondta andalító orrhangon — *Hozzon nekem egy körözött liptóit.*

Körözött liptói! Szivesebben irnám, hogy fagyasztott *poulard-t* rendelt *tartár* mártással, de nem akarok történelmi tényeket meghami-sítani.

Említettem már, hogy a pincérek egymás mögött állottak szoborszerű mozdulatlanság-ban. Mikor a *körözött liptói* elhangzott a főpin-cér átszellemülten rebegte:

— *Körözött liptói!*

A mögötte álló — nehogy tévedés történ-jen — ismételte:

— *Körözött liptói!*

Majd a harmadik is megértően nyilatko-zott:

— *Körözött liptói!*

*

Sobri diadalittasan nézett körül az étterem-ben. *Látjátok*, — gondolta — *százezreim van-nak és körözött liptóit rendelék, holott*, — ha akarnám — *megvehetném ezt a házat vendég-lőstől, pincérestől, finom, zizegő készpénzért.* Közben, — ez már így szokott lenni — eltelt talán két pere is. *Szállító* ur, — nem nevezem többé *Sobrinak*, hátha protestálni talál ellene a betyár szelleme — idegeskedni kezdett. *Hát ez már mégis hallatlan, órákig kell várni egy kis körözöttre. Mit gondolnak, kívül van dolguk tulajdonképpen. Itt hagyom ezt a butikot.*

És ett miként beszéle. Földig érő városi bindáját panyókán félvállra vetve hangos méltatlankodások közepette elhagyta a helysé- get. Borravalót, — ugyan hogy jutna dühös embernek ilyesmi az eszébe — elfelejtett a lni. A harmadik percben már szervírozva volt a liptói, de nem részesülhetett abban a kiváló szerencsében, hogy *Szállító* ur éhségét csilla-pítsa.

Most jut eszembe: a körözött liptói árának ügyét is elfelejtette *Szállító* ur távozás előtt rendbehozni...

(t. r.)

— HATSZÁZ GYERMEK CIPŐ NÉLKÜL.

Az idei koszorúmegváltási akció valamivel több mint 3000 koronát eredményezett. A be-folyt pénz rendeltetése tudvalevően az, hogy szegény iskolás gyermekeket a télire cipővel lássanak el. A foglalkoztató műhelyben há-rom cipész katona készíti és javítja is már a cipőket, megvan rendelve azonkívül 150 fa-cipő és hozzávaló 150 pár meleg harisnya. A facipők párja azonban a harisnyával együtt nyolc koronába kerül és minthogy ezernél több olyan gyermek jelentkezett, akinek nin-csen cipője, legalább 5000 koronára van még szükség abban az esetben is, ha valamennyi gyermeket csak facipővel akarják ellátni azok az urhölgyek, akik erre a legnemesebb és legszebb feladatra vállalkoztak. A lapok annyi jótékonyásra invitáló közleményt kénytelenek közölni, hogy most zavarban vagyunk, amikor különös nyomatékkal sze-retnénk ennek a mozgalomnak sürgősségét és humanitását figyelembe ajánlani. Talán frázisnak hiszik sokan, hogy mindenki ada-kozzék és mi mégis ezzel a frázissal muta-tunk rá hatszáz mezitlábás gyermekre. Min-denki adakozzék! Az adományokat elfogad-ja, nyugtazza és rendeltetési helyére juttatja a DÉLMAGYARORSZÁG kiadóhivatala.

— A miniszterelnök kihallgatása a király-nál és a trónörökösnél. Bécsből jelentik: Gróf Tisza István kivételével a magyar miniszte-rek visszautaztak Budapestre. Reggel 9 óra-kor gróf Tisza István automobilon Schön-brunnba ment királyi kihallgatásra. Ezt meg-előzőleg a miniszterelnököt a Burgban a trón-örökös fogadta kihallgatáson.

— Közös minisztertanács Bécsben. Bécs-ből táviratozzák a Budapesti Tudósító-nak: A közös miniszteri értekezlet amely számos gaz-dasági folyó ügy tárgyalása végett tegnap egy-begyült, ma folytatta tanácskozásait. A tanács-kozásokat alkalmasint ma be is fejezik. — A ma-gyar kormány tagjaival Sándor János belügy-miniszter is Bécsbe érkezett, hogy a miniszteri megbeszéléseken résztvegyen. Sándor János vasárnap hosszabb tanácskozást folytatott Ho-henlohe herceggel, az új osztrák belügyminisz-terrel.

— A városatya választások. Vasárnap vá-lasztották meg Szegeden a megüresedett tör-vényhatósági bizottsági helyekre az új vá-rosatyákat. A választások simán, minden nagyobb emóció és korteskedés nélkül folyt-le. Az alkotmányos életnek liktetése csak a második kerületben volt. A munkapárt összes jelöltjeit beválasztották. A második kerület-ben négyszáznégven szavaztak. Itt Balogh Károly tanácsos volt a választási elnök, a helyettese Kiss Gyula törvényhatósági bizott-sági tag. Megválasztották Valihora István bankigazgatót 287, Törös Sándor pénzügy-igazgatót 236 és Körössy István postafőnö-köt 222 szavazattal. Valihora mandátuma 1919. december 31-én, a másik két bizottsági tagé 1916. december 31-én jár le. Ebben a ke-rületben szavazatot kaptak még: dr. Lippay Lajos (156), Várossy Gyula (139), Zehnt-bauer János (92), Pazár Béla (3), Somogyi József (1). — A harmadik kerületben két-százötvenen szavaztak. Választási elnök Ko-czor János tanácsnok, helyettes elnök Schütz István törvényhatósági bizottsági tag volt. Megválasztották: Telbisz György bankigaz-gatót 108, dr. Hollós József főorvost 72, Tonelli Sándor iparkamarai titkárt 70 szava-zattal. A megválasztottak közül a két első mandátuma 1919. december 31-én, Tonelli Sándoré 1916. december 31-én jár le. Sza-vazatot kaptak még: Szabó Ferenc (66), if-jabb Nyáry György (52), Lindenfeld Bertalan (16). — A IX/a. kerületben hetvenhelen szavaztak, valamennyien László Zoltánra, az Alsóközponti Népbank tisztviselőjére.

— A tiszai halászbárkák zár alatt.

December kilencedikén a városi tanács Kneissel Jakab halászbérlőnek engedélyt adott arra, hogy a katonaság részére a vasuti hidnál ha-lai árusíthasson. A közelben történt fertőző megbetegedésekre való tekintettel azonban dr. Szalay József rendőrfőkapitány az árusi-tást betiltotta. A bérlő ragaszkodott a meg-állapodáshoz, miért is a főkapitány a hétfői tanácsülésen bejelentette, hogy miként intéz-kedett. A tanács helyeslőleg vette tudomásul a bejelentést, azzal a megjegyzéssel, hogy az engedélyezés kizárólag vámügyi szempont-ból történt, amely most — tekintettel a fertő-zés lehetőségére — hatályát veszti. Kneissel harmincezer korona kárt emleget, a többi ha-lászbérlő is panaszkodik és azt állítják, hogy az iszapban a halak el fognak pusztulni. A bérlők táviratilag fordultak a belügyminisz-terhez engedélyért, hogy a bárkákat mélyebb vízre bocsáthassák, nehogy a halak az iszap-ba fulladjanak.

— Nem lesz városi tehenészet. Hétfőn délután a gazdasági szakbizottság Bokor Pál polgármester-helyettes elnöklete alatt ülést tartott. Az ülés tárgyát a városi tehenészet felállítása képezte. A bizottság nem találta indokoltnak a tehenészet berendezését, mert jelenleg a takarmány olyan drága, hogy a tehenészetre a város — négyszáz liter napi tejhozammal szemben — óriási összeget fi-zetne rá. Különösen nem tartja célszerűnek a bizottság a hollandi tehenek beszerzését, mert ezeknek legalább ötven százaléka tiüdő-beteg. Az esetben, ha a tejszíkség a jövőben sem szűnik, ismét foglalkozni fognak a kér-déssel és — esetleg — berendezik a városi tehenészetet, de ez esetben előre fognak meg-felelő takarmányról gondoskodni. Ezzel az ügygel kapcsolatosan Bokor Pál elnök azt az előterjesztést tette, hogy a parlagon he-verő földek megművelését a város vállalja magára. Ilyen módon lehetne takarmányt előre biztosítani és a felállítandó tehenészet el lenne látva eleséggel. A polgármester-he-lyettes indítványa valószínűleg kivitelre kerül.

— Eljegyzés. Wenner Sándor, gyógyszerész Kevevárról, tartalékos m. kir. gyógyszerész-hadnagy eljegyezte Endrényi Vilma urhölgyet, Endrényi Lajosnak, a Szegedi Friss Ujság ki-adótulajdonosának, törvényhatósági bizottsági tagnak kedves leányát.

— Kitüntetések. A hivatalos lap vasárnapi száma közli, hogy a király Törtei Artur szol-gálatonkívüli viszonybeli hadnagyot a I./II. polgári munkásosztág parancsnokát, az ellen-séggel szemben való kitünő szolgálataért Sig-num laudisszal tüntette ki. — A király megem-gedte, hogy Batzoni József 5. honvédgyalog-ezredbeli tartalékos zászlós a német császár ál-tal adományozott második osztályu vaskereszt-et elfogadhassa és viselhesse. — A hivatalos lap közli, hogy Ferenc Salvátor főherceg, mint a monarchia Vörös Kereszt egyesületeinek fő-védnök helyettese a háboruban a katonák egész-sege körül szerzett érdemei elismerésül dr. Gábor Arthur szabadkai 86. gy. e.-beli ezred-orvosnak, a kassai járványkórház parancsno-kának a Vörös Kereszt hadiékítményes diszjel-vényét adományozta.

— Ausztriában megszűnnek a kedvez-ményes vasuti díjtételek. Az osztrák vasut-ügyi minisztérium hivatalos lapja a Tarif-anzeiger közöl egy rendeletet amelyben a vasút-ügyi minisztérium a kormányval egyetértően elrendelte az összes kedvezményes tarifák megszüntetését minden olyan árura nézve, amelynek ára a háboru kitörése óta lényegesen emelkedett.